

Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. travnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État — Francuska) — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure protiv Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(predmet C-254/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/88/EZ — Organizacija radnog vremena — Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika — Najdulje tjedno radno vrijeme — Referentno razdoblje — Pomična ili fiksna narav — Odstupanje — Policijski službenici)

(2019/C 206/16)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Tuženici: Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Izreka

Članak 6. točka (b), članak 16. točka (b) i članak 19. prvi podstavak Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji u svrhu izračuna prosječnog trajanja tjednog radnog vremena predviđa referentna razdoblja koja počinju i završavaju na točno određene kalendarske datume, pod uvjetom da taj propis sadržava mehanizme kojima se jamči poštovanje najduljeg prosječnog tjednog radnog vremena od 48 sati tijekom svakog razdoblja od šest mjeseci koje se proteže kroz dva uzastopna fiksna referentna razdoblja.

⁽¹⁾ SL C 211, 18. 6. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. travnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Poznaniu — Polska) — Aqua Med sp. z o.o. protiv Irene Skóre

(predmet C-266/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 93/13/EEZ — Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima — Članak 1. stavak 2. — Područje primjene direktive — Odredba kojom se mjesna nadležnost dodjeljuje sudu određenom na temelju općih pravila — Članak 6. stavak 1. — Nadzor nepoštenosti po službenoj dužnosti — Članak 7. stavak 1. — Obveze i ovlasti nacionalnog suda)

(2019/C 206/17)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aqua Med sp. z o.o.

Tuženik: Irena Skóra

Izreka

1. Članak 1. stavak 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da iz područja primjene te direktive nije isključena ugovorna odredba, kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja u vezi s određivanjem sudske nadležnosti za odlučivanje u sporovima između ugovornih stranaka općenito upućuje na mjerodavno nacionalno pravo.
2. Članak 7. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da mu se ne protive postupovna pravila, na koja upućuje ugovorna odredba, a koja prodavatelju robe ili pružatelju usluga omogućuju da u slučaju tužbe zbog navodnog neispunjerenja ugovorne obveze potrošača, bira između nadležnog suda u kojem tuženik ima domicil ili nadležnog suda mjesta izvršenja ugovora, osim ako izbor mjesta izvršenja ugovora ne prouzroči za potrošača takve postupovne uvjete koji mogu pretjerano ograničiti njegovo pravo na djelotvornu sudsku zaštitu koje mu je dodijeljeno pravnim poretkom Unije, što je na nacionalnom судu da provjeri.

(¹) SL C 249, 16. 7. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 10. travnja 2019. — The Green Effort Ltd protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Fédération internationale de l'automobile (FIA)

(predmet C-282/18 P) (¹)

(Žalba — Žig Europske unije — Žalbeni postupak — Rokovi — Elektronička dostava — Računanje rokova)

(2019/C 206/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: The Green Effort Ltd (zastupnik: A. Ziehm, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent), Fédération internationale de l'automobile (FIA) (zastupnici: M. Hawkins, solicitor, T. Dolde i K. Lüder, Rechtsanwälte)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu The Green Effort Limited nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) te troškova Fédération internationale de l'automobile (FIA).

(¹) SL C 285, 13. 8. 2018.
